

[Aksel Larsen.]

Hvis disse Ting bliver gennemført, vil Forudsætningerne for Kravet om Lønreduktion være bortfaldet, og alt er i Orden, det er sikkert. Men det er netop det, der sker, det er det, Regeringen hver eneste Dag i de forløbne 14 Dage har forkyndt som sit Program, det, den er praktisk i Færd med, og som yderligere markeres ved Kronefaldet i Dag. Men det betyder jo ikke, at Arbejderne har Gavn af eller er indforstaaede med dette Lovforslag.

Det forekommer mig temmelig ørkesløst af det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) at appellere til Fagforbundsførerne i denne Sag, saaledes forstod jeg i hvert Fald Appellen, at de skal sætte sig imod det, her foregaar, eftersom det højst sandsynligt er dem, der har skrevet Lovforslaget. Der er ingen Fare for, at de skal sætte sig imod det. Det ærede Medlem Hr. Lundberg, der talte paa Socialdemokratiets Vegne, oplyste jo ogsaa, at der hersker absolut Enstemighed i hans Gruppe om dette Lovforslag. Det er sikkert rigtigt.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller forklarer os, at dette Lovforslag er Udtryk for Fagforeningsdiktatur. Vi fik ikke nærmere defineret, hvad Fagforeningsdiktatur er; men hvis det ærede Medlem Hr. Christmas Møller dermed har ment at sige, at Lovforslaget er i Fagforeningsmedlemmernes Interesse, er han fuldkommen paa Vildspor. Hvis det ærede Medlem derimod har ment at sige, at Lovforslaget er skrevet saaledes, som Fagforeningslederne kan ønske det, saa er det rigtigt, det er der ingen som helst Tvivl om, det fremgaar af hele Situationen. Men Fagforeningsførernes Meninger og Fagforeningsmedlemmernes Interesser er Ting, der intet som helst har med hinanden at gøre, de er direkte modstridende.

Hvilket Standpunkt har Fagforbundslederne stillet sig paa i denne Konflikt-situation? Lad os blot faa forlænget, intet andet! Er det i Medlemmernes Interesse? Nej, den socialdemokratiske Presse er nu omsider, efter under Valgkampen at have vendt sig imod vore Paastande desangaaende, kommet til det Resultat, at Krone-nedskæring er ensbetydende med Lønreduktion. Men hvordan var det, da Overenskomsterne blev forlænget i 1932, da Oppositionen i Fagforeningerne vendte sig imod det, da Generalforsamling efter Generalforsamling vedtog Resolutioner og protesterede, da Oppositionen endda naaede at blive ført helt op til Kongressen trods

de ærkebureaukratiske Valgregler, der findes? Da kom Svaret fra Førernes Side: Det er urimeligt at protestere. Kronefaldet har ingen Betydning for Lønningerne, Priserne stiger ikke, det er altsaa en Fordel. Det var Forsvaret den Gang. Nu siger man: Vi bør beholde de nuværende Lønsatser, for Lønningernes Værdi er reduceret gennem Kronefaldet. Det er stik modsat.

Hvorledes Arbejdernes Stilling til Overenskomsterne er, er et helt andet Spørgsmaal. De er ikke blevet spurgt, de har ikke faaet Lov til at udtale deres Mening. Lad mig ikke tale om det, der hedder Demokrati, i Fagforeningsbevægelsen, men ikke en Gang Fagforbundenes egne Love er blevet overholdt. Tværtimod, man giver i det Foretagende Pokker i, hvad der staar i Fagforbundenes Love om Medlemmernes Rettigheder, og siger: Vi opsiges ingen Overenskomst, vi stiller ingen Krav, vi slaar os til Taals med at faa forlænget de nu-gældende Overenskomster samtidig med, at Kronens Købeevne er stadig faldende.

Vi har jo ogsaa et Bevis paa det i det her fremsatte Lovforslag. Det fastslaas her, at disse Overenskomster, som er opsagt eller kan opsiges til Ophør inden 1. Februar 1934, forbliver gældende som hidtil indtil nævnte Tidspunkt, hvis ikke Arbejdskøbere og Arbejdere i de paagældende Fag selv ad fredelig Vej træffer andre Overenskomster. Spørg et hvilket som helst Fagforeningsmedlem — af de menige Medlemmer, ikke af dem, der sidder i Hovedbestyrelserne, thi for dem foreligger det Problem nemlig ikke —, spørg dem, hvad de kunde tænke sig at faa gennemført, og de vil svare: Maa vi faa Arbejdstiden forkortet! I de Overenskomster, der her skal videreføres uforandret, staar der, at Arbejdstiden er 8 Timer. Det overholdes ikke, den er mere i mange Tilfælde, men det staar der altsaa i Overenskomsterne. Derfor er det forstaaeligt, at man i den socialdemokratiske Presse ikke mere raaber op: Maa vi faa Arbejdstiden forkortet, fordi man jo selv siger gennem sine praktiske Handlinger: det vil vi ikke have, vi ønsker de nuværende Overenskomster med de 8 Timers Arbejdstid eller mere forlænget uforandret, i det mindste til 1. Februar 1934. Saa længe ønsker vi ikke, der overhovedet skal gøres noget for at forkorte Arbejdstiden.

Men Fagforeningernes Medlemmer er i høj Grad af den Mening, at Arbejdstiden bør forkortes, ikke mindst naturligvis de arbejdsløse, der tillægger dette Spørgsmaal